

סדר הנחת תפילהין

אף על פי שיכולים להניח תפilioין במשך כל היום כולם (מנץ החמה), או עלות השחר, עד צאת הכוכבים או שקיעת החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפilioין הוא בזמן תפילה שחריר, כמווג ישראלי שמניחים תפילין ומתרפלים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח).

ואהבת את יי אליהיך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל
מארך. ותו תדברים האללה, אשר אני מצוך
היום, על לבך. ושננתם לננייך וברכתם בם, בשבחך בפייך
ובבלקך ברךך ובשבחך ובគומך. וקשרתם לאות על לך,
ותו לטעפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.
והיה אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אני מצוך
אתכם היום, לאחבה אה יי אליהיך ולעדרו, בכל
לבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלכווש, ואספה דגניך ותירשך וצחרך. וננתתי עשב בשוד
לבחמתך, ואכלתך ושבעתך. השמרו לכם פון יפתח לבכם,
וספרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתתחויהם להם. וורה
אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא
תתן את בוללה, ואברתם מהרה מעל הארץ בטחה אשר יי
נתן לכם. ושמתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם,
וקשרתם אתם לאות על ידכם ותו לטעפת בין עיניכם.
ולמדתם אותם את בניכם לבר בם, בשבחך בפייך
ובבלקך ברךך ובשבחך ובគומך. וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארץ אשר
נשבע יי לאבותיכם לחתם להם, פימי השמים על הארץ.
ויאמר יי אל משה לאמר. בבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם ועשה להם ציצית על בגדייכם גדייהם לדרכם,
ונתנו על ציצית הבגדי, פתיל תכלת. והיה לכם לציצית,
וראיים אותו, וזכרתם את כל מצותי יי, ועשיתם אותם, ולא
תתורו אחריו לבכם ואחריו עיניכם אשר אתם זנים
אחריהם. למען תירבו ועשיהם את כל מצותי, והייהם
קדושים לאלהיכם. אני יי אליכם, אשר הוציאתי אתכם,
מארץ מצרים להיות לכם לאלים, אני יי אלהיכם (אני יי
אליכם) אמת.

נכון לומר קודם התפילה:

תירני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך
מצוח להתפלל בתפילהין את כל תפילות שhortית כולל שיעור תולדים כפי שמתחלק
למי החדש.

יהי רצון מלפנייך, יי אלהינו ואלוהי אבותינו, שיבנה בית
המקדש במרה בימינו, ומן חלקו בתורתך.
אך צדיקים יודו לשפט ישבו ישרים את פנוי.

טוב להרגיל עצמו לומר ... נוסח המודה וכו' ועל ידי זה יוכור את ה' הניצב עליו:
МОודה אני לפניו, מלך חי וקם שהחותרת בי נשמתי
בoglלה. רבבה אמינהך.

מצוות אומר את כל ברכות השתר

ברכת התורה

צריך ליהר בה מוד ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיברך.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על דבריו תורה:

וחערב נא יי אלהינו את-ידך תורתך בפיינו, ובפי
כל-עמך בית ישראל, ונחיה אנחנו וצאצאיינו,
ואצאצאי כל-עמך בית ישראל, בלבנו יודע שמק ולומר
תורתך לשמה. ברוך אתה יי, המלמד תורה לעמו ישראל:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מבל
העמים וממן לנו את תורה. ברוך אתה יי, נתן
התורה:

ויברך יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אחים ואל-בני
לאמר מה תברכו את-بني ישראל אמר להם:
יברך יהוה וישראל: יא יהוה פניו אליך ויחוך: ישא
יהה פניו אליך ויזם לך שלום:
וישמו את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפילהין

הברכה הראשונה, (באמירתה מכונים הן על התפilioין של יד והן על התפilioין
 של ראש) נאותה לפני היוזק הרזימה על שרוי הקיבורות של היד השמאלית
 (איטר, הכותב ביד שמאל מניה את התפilioין על יד ימין) באופן שתתפלין
 נוטות לעבר הגו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו להניח תפליין:

הברכה השנייה נאמרת ורק אם דבר בין הנחת תפילהין בלבד לשל-ראש (לפני
 הידוק הרזימה על היד).

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על מצות תפליין:

קריאות שם

שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:
ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד:

כדי שלכל ידה,nan או בת - נס קמני קמנים - ונס המכגרום יהיה סידור (חפילה) פרט משלו - לומר תפילה להשם, חיקש - חמישה וחמשי תורה (או ספר אחר של תורה)
 משלו למלודו בו כל ים תורה, וכן להבריל קופת-צדקה משלו - שלתוכה נזון דקה (לבד משbeta וטם טוב), מכפוף הפרט (שניתן לו מהרו או שקבב בפרש ... שבחי יבל
 היה לknوت חי נפשו, ולהשתמש בו לזרבי האישים, ושיכתו על זה "להשם הארץ ומלאה" (או בראשיתות "לה") בצייר שם - ודברים אלו יהיו בראשתו ואחריו
 יוניהם בהדרו, מקום בולט - את הקופה יש לקבע בחור על ידי מסגר וכדורמה, ועל ידי זה החור יכול יהודר ובית של דקה".